

בבית הדין הצבאי המיוחד

בפני השופטים:

אל"ם שמואל ברוך - אב"ד
אל"ם רמי בן עמי - שופט
סא"ל אורלי ירון - שופטת

בעניין:

התובע הצבאי הראשי - מאשים (ע"י ב"כ, רס"ן בתאל ארז-לוינסקי)

נגד

ק/XXX רס"ס ל' ב' - נאשם (ע"י ב"כ, עו"ד תמי אולמן)

ה כ ר ע ת ד י נ

בהסכמה, מתוקן כתב האישום בהתאם לנוסח כתב האישום המתוקן, ת/97, וכן מתקבלים הפרטים הנוספים.

אנו מתירים לנאשם לחזור בו מכפירתו בעובדות כתב האישום המתוקן ומרשיעים אותו על פי הודאתו בעברות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ובפרטים הנוספים.

ניתנה והודעה היום, כ"ד באב התשס"ח, 25 באוגוסט 2008, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

שופט

אב"ד

ג ז ר ד י ן

1. הנאשם, רס"ס ל' ב', הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות כדלהלן:

בפרט האישום מס' 1:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, החל מחודש דצמבר 2007 ועובר ליום 27/2/2008, קיים ביודעין מגע עם סוכן חוץ, מבלי שיש לו הסבר סביר לכך, בכך ששוחח במספר הזדמנויות עם אזרח לבנוני בשם אליאס חצבני, המכונה אבו צאפי, הפועל בשירות ארגון החיזבאללה, באמצעות מכשירי טלפון סלולאריים שהיו ברשותו, ובכך עבר עברה של מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בפרט האישום מס' 2:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, החל מחודש דצמבר 2007 ועובר ליום 27/2/2008, קיים ביודעין מגע עם סוכן חוץ, מבלי שיש לו הסבר סביר לכך, בכך ששוחח במספר הזדמנויות עם אזרח לבנוני המכונה אבו חסן, הפועל בשירות ארגון החיזבאללה, וזאת באמצעות מכשירי טלפון סלולאריים שהיו ברשותו, ובכך עבר עברה של מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין.

בפרט האישום מס' 3:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, החל מיום 11/2/2008 ועובר ליום 27/2/2008, קיים ביודעין מגע עם סוכן חוץ מבלי שיש לו הסבר סביר לכך, בכך שב-20 הזדמנויות, שוחח עם אזרח לבנוני המכונה אבו עלי, הפועל בשירות ארגון החיזבאללה, וזאת באמצעות מכשירי טלפון סלולאריים שהיו ברשותו, ובכך עבר עברה של מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין.

בפרט האישום מס' 4:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, במועדים הנקובים בפרט האישום מס' 2, מסר ידיעה והתכוון לפגוע בביטחון המדינה, בכך שבמספר הזדמנויות מסר לאבו חסן, שכאמור פועל בשירות ארגון החיזבאללה, ידיעות [XXX]. בכך עבר הנאשם עברה של ריגול, לפי סעיף 112(א) לחוק העונשין.

בפרט האישום מס' 5:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, במועדים הנקובים בפרט האישום מס' 3, מסר ידיעה והתכוון לפגוע בביטחון המדינה, בכך שב-20 הזדמנויות מסר לאבו עלי, שכאמור פועל בשירות ארגון החיזבאללה, ידיעות על קווי דיווח לאורך הגבול עם לבנון, ידיעות על מיקומן ומגבלות פעילותן של מצלמות ותצפיות המשמשות את כוחות צה"ל לאורך הגבול האמור, ידיעות [XXX]. בכך עבר הנאשם עברה של ריגול, לפי סעיף 112(א) לחוק העונשין.

בפרט האישום מס' 6:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, החל מיום 20/1/2008 ועובר ליום 27/2/2008 גילה או מסר ללא רשות כתב סתרים, סיסמה, סימן היכר, או ידיעות על מספרם של כוחות הצבא, עמדותיהם, מקום הימצאם, אספקתם או מתקניהם או על הכנות או פקודות בנוגע לפקודותיהם או לתנועותיהם, בכך שב-20 הזדמנויות מסר לתושב העיר נצרת עבד אלבאסט זועבי, ידיעות [XXX]. בכך עבר הנאשם עברה של גילוי ידיעות, לפי סעיף 57(1) לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 (להלן: "חוק השיפוט הצבאי").

בפרט האישום מס' 7:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, החל מיום 20/1/2008 ועובר ליום 27/2/2008, גילה או מסר ללא רשות כתב סתרים, סיסמה, סימן היכר, או ידיעות על מספרם של כוחות הצבא, עמדותיהם, מקום הימצאם, אספקתם או מתקניהם או על הכנות או פקודות בנוגע לפקודותיהם או לתנועותיהם, בכך שמסר לתושב עיג'ר, איברהים שאהיד, לבקשתו של האחרון, ידיעות [XXX]. בכך עבר הנאשם עברה של גילוי ידיעות, לפי סעיף 57(1) לחוק השיפוט הצבאי.

בפרט האישום מס' 8:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, החל מחודש דצמבר 2007 ועובר ליום 27/2/2008, קשר קשר עם אדם לביצוע פשע, בכך שקשר עם אזרחים לבנונים, אליאס חצבני (המכונה אבו צאפי), אבו חסן, אדם בשם אבו עלי וכן עם איברהים שאהיד ועבד אלבאסט זועבי, קשר לביצוע עברות של יצוא, ייבוא, מסחר ואספקת סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ביחד עם 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים").

בפרט האישום מס' 9:

בכך שבהיותו חייל בצה"ל, בשירות קבע, בדרגת רס"ם ובתפקיד גשש מג"ד ביחידתו חטמ"ר XXX, החל מחודש דצמבר 2007 ועובר ליום 27/2/2008, התנהג באופן שאינו הולם את דרגתו ועמדתו בצבא, בעשותו את המעשים שיוחסו לו בפרטי האישום מס' 1-8. בכך עבר הנאשם עברה לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי.

2. מעבר לעובדות כתב האישום המתוקן, נמסרו גם פרטים נוספים, שגם באמור בהם הודה הנאשם, ומהם עולה כי הנאשם גויס לשירות סדיר בשנת 1992, השלים אותו בחלוף שלוש שנים, בשנת 1995, ומשנה זו ואילך נמנה על כוחות המילואים, כשבשנת 1997 גויס לשירות קבע כנהג ביחידות שונות. החל משנת 1999 שירת הנאשם כגשש, ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה תפקידו גשש מג"ד. לאחר שהתקבל מידע מודיעיני שהחשיד את הנאשם בביצוע העברות נשוא כתב האישום, בוצעו האזנות סתר, שבהן נשמע הנאשם כשהוא משוחח עם חלק מהגורמים שנזכרו בכתב האישום, ומבצע את העברות שיוחסו לו בכתב האישום. החקירה נוהלה על ידי שירות הביטחון הכללי, משטרת ישראל והמשטרה הצבאית החוקרת.

[XXX]

החל מדצמבר 2007 החליט הנאשם לפתוח ציר [XXX] מול לבנון, במטרה לקחת חלק בעסקאות סמים בגבול על רקע קשיים כלכליים שאליהם נקלע. הוא חייג לאבו צאפי, יצר עמו בסופו של דבר קשר, הבהיר שהוא זקוק לכסף לצורך רכישת מכשיר סלולארי חלופי, ונאמר לו כי ייצור עמו קשר אדם אחר. למחרת התקשר אל הנאשם אבו חסן, שהוא סוחר סמים הפועל בשירות החיזבאללה, והנאשם מסר לו כי הוא זקוק לכסף לצורך רכישת מכשיר חדש. למחרת אותו יום יצר עם הנאשם קשר אדם נוסף, הפעם איברהים שאהיד, תושב ישראל, והשניים נפגשו באזור כרמיאל, תוך שאותו שאהיד מוסר לנאשם סך של 4,000 ש"ח ומכשיר סלולארי ישן ללא כרטיס "סים". בהמשך שוחח הנאשם מספר פעמים עם שאהיד ומסר לו את הנתונים שפורטו בפרט האישום מס' 7. הנאשם רכש כרטיס "סים" חדש ויצר קשר עם הגורמים שצוינו לעיל בכתב האישום, למעט אבו צאפי. הנאשם שוחח עם אבו חסן, מסר לו את הידיעות שפורטו בכתב האישום וביקש כסף.

הנאשם שוחח עם עבד אלבאסט זועבי, נפגש עמו בשתי הזדמנויות, תוך ביצוע העברה בפרט האישום השישי, וגם כאן ביקש כסף תמורת מעשיו. [XXX]

הנאשם יצר קשר עם אבו עלי ואגב כך עבר את העברות נשואות פרטי האישום מס' 3 ו-5, תוך שהוא מבקש תמורה כספית עבור כך.

[XXX]. בחיפוש שנערך בביתו של הנאשם לאחר מעצרו נמצאו מכשירי הטלפון הסלולאריים וכרטיסי ה"סים" שבאמצעותם יצר הנאשם קשר עם הגורמים השונים וכן נמצא ברשותו פתק שבו נכתבו מספרי הטלפון של אבו צאפי. בפסקה 15 של הפרטים הנוספים, נכתבו דברים שמפאת חשיבותם נביאם כלשונם:

"רובן המכריע של הידיעות שמסר הנאשם, הן לגורמים הלבנונים, הפועלים בשירות ארגון חיזבאללה, והן ליתר הגורמים, כמפורט בכתב האישום, הינן בגדר מידע בטחוני [XXX], אשר היה ידוע לנאשם מתוקף התפקידים שביצע לאורך השנים במוצבים ובבסיסים שונים שהיו באחריות האוגדה, ובעיקר נוכח ניסיונו ונגישותו למידע כגשש וכגשש מג"ד. יצוין, כי מספר ידיעות שמסר הנאשם, לא היו מדויקות באופן מלא, וכי חלק מהמידע שמסר היה לא נכון. עוד יצוין, כי חלק מן הנתונים עליהם נשאל הנאשם בשיחותיו עם הגורמים המצוינים בכתב האישום, [XXX], היה מוכר לאחרונים. עם זאת, בשיחותיהם, ביקשו גורמים אלה לברר מהן נקודות התורפה לאורך הגבול, בין היתר [XXX], וכן מידע נוסף- אשר לא היה בידיעתם- הכול כמפורט בכתב האישום".

עוד ציינה התביעה בפרטים הנוספים כי בחקירתו הודה הנאשם בביצוע העברות המיוחסות לו בכתב האישום, שיתף פעולה עם חוקריו והביע חרטה על ביצוע המעשים.

3. כאמור, הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ובפרטים הנוספים. הודאתו באה לאחר שכפר במיוחס לו בכתב האישום המקורי, ושמיעת ראיות התביעה כמעט הסתיימה לחלוטין. הצדדים הודיעונו ביום 19/8/2008 כי הגיעו לכלל הסדר טיעון, וביום 25/8/2008 הודיעו לנו על פרטי הסדר הטיעון, שהוא הסדר טיעון חלקי בלבד.

על פי המוסכם בין הצדדים, יודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כפי שהוגש באותו מועד. הוסכם על הצדדים כי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל מאחורי סורג וברית. בנוסף, יושתו על הנאשם מאסר מותנה משמעותי ועונש של גירוש מהצבא, לפי סעיף 27 לחוק השיפוט הצבאי (שתוצאה נלווית לו, בהתאם להוראת סעיף 28 לחוק השיפוט הצבאי, היא הורדה לדרגת טוראי). הצדדים הודיעו כי בכל הנוגע למשך המאסר בפועל שירצה הנאשם, לא הגיעו לכלל הסכמה וכי ביחס לרכיב זה יטענו באופן חופשי.

ראוי להוסיף כי ביום 25/8/2008, עת נשמעו הטיעונים לעונש, במהלך עדותו של הנאשם לעניין זה, עלה בלבנו ספק האם הודאת הנאשם היא מלאה וכנה, לאור גרסתו הממזערת. משכך, לאחר עדותו שבנו והקראנו לו את כתב האישום המתוקן וכן את הפרטים הנוספים. למעט הסתייגות אחת, שהייתה מקובלת על התביעה, שב הנאשם ואישר את כל פרטי כתב האישום המתוקן ואת הפרטים הנוספים כנכונים במלואם (עמ' 7-8 לפרוטוקול הדיון).

4. התביעה טוענת כי למעשה לא חל שינוי בעובדות כתב האישום לאחר תיקונו, כי מדובר בהסדר שכל מטרתו הייתה חיסכון בזמן שיפוטי יקר שצפוי היה להיות מושקע בתיק, ומנגד אין כל דרך להתעלם מחומרת העבירות שביצע הנאשם. מדובר בעבירות ביטחוניות מהחמורות יותר כשעניין לנו באיש צבא היוצר ביוזמתו קשר עם אנשים הקשורים בחיזבאללה ומוסר להם ידיעות. מדובר במר שבאויבי ישראל, שעמו יזם הנאשם קשר והעביר לו פרטים, פעם אחר פעם, כל זאת תמורת בצע כסף. [XXX]

התביעה סבורה שיש ליתן משקל לחוות דעתו של המכונה "אמנון" (שהעיד בפנינו עוד בטרם הוצג ההסדר), והיא סבורה שממנה ניתן ללמוד על היקף פוטנציאל הנזק. החיזבאללה, וזאת עובדה שהיא מן המפורסמות, עושה שימוש במידע שהוא מקבל, ותעיד על כך חטיפתם של החיילים המנוחים שאך לאחרונה הוחזרו גופותיהם לישראל, חטיפה שהובילה למלחמת לבנון השנייה.

הנאשם ביצע את העבירות תוך ניצול לרעה של מעמדו כגשש מג"ד, מעמד שבמסגרתו נחשף למידע [XXX], מידע שמסירתו לאויב יש בה משום סיכון חיים של ממש. [XXX]. מדובר במעשים שיטתיים ואינטנסיביים, שכאמור, כל מטרתם הייתה להניב לנאשם רווח כלכלי, תוך התעלמות מהנזק הברור לביטחון המדינה. הנאשם לא חדל ממעשיו ביוזמתו, אלא רק המעצר הוא שהביא להפסקתם.

מאחר שהתובעת צפתה טענה של אפליה בין הנאשם לבין עבד אלבאסט זועבי, שנדון בבית המשפט המחוזי בנצרת בגין עבירת סמים מאוחרת למעצרו של הנאשם וכן בגין קשירת הקשר עם הנאשם, לעונש מאסר בן ארבע שנים לריצוי בפועל במסגרת הסדר טיעון, הרי שהיא התייחסה לאותו כתב אישום וטענה שבאותו מקרה היה מדובר באזרח ובעבירת סמים קונקרטית ובקשירת קשר עם הנאשם, ולא בכל אותן עבירות ביטחון שיוחסו לנאשם. היא עמדה על כך שבאותו תיק היו בעיות ראייתיות שמנעו ייחוס עבירות ביטחון, ומטעם זה, בסופו של דבר, הושג הסדר עם זועבי, שלפיו עתרו הצדדים במשותף לעונש מאסר בן ארבע שנים בלבד.

עוד הפנתה התובעת למספר פסקי דין, לרבות פסק דינו של בית הצבאי לערעורים בע/80/06 סא"ל עומר אל הייב נ' התובע הצבאי הראשי (2007) (להלן: "עניין אל הייב"), וביקשה לאבחן בין אותם פסקי דין, תוך שעמדה על כך שבמקרה הנוכחי מדובר בעברות חמורות יותר. היא ציינה שבעניין אל הייב היה מדובר במי שנפגע במהלך פעילות מבצעית באופן שהותיר בו נכות בשיעור ניכר, וחרף זאת המשיך לשרת שירות מבצעי מורכב ומוצלח. בעניין אל הייב נגזרו על הנאשם בסופו של דבר במסגרת הערעור עשר שנות מאסר לריצוי בפועל, והיא סבורה שאין ללמוד מפסק הדין בעניין אל הייב גזרה שווה למקרה הנוכחי. אם בכלל, יש ללמוד מפסק הדין שניתן בתיק צפ/778/04 התובע הצבאי נ' רס"ם אחמד אל הייב (2004), שם הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שאושר בדוחק על ידי בית הדין, ולפיו נגזר על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל לתקופה של ארבע עשרה שנים, [XXX].

התובעת הוסיפה וטענה כי חרף הקשיים של משפחת הנאשם ונסיבותיו האישיות, אין להקל עמו. אין מדובר בנסיבות יוצאות דופן, חלק מהמסמכים שהוצגו אינם עדכניים, ובכל מקרה, כאמור, צריכה הכף לנטות לכיוון החומרה, בשים לב למכלול הנתונים שעליהם עמדה בהרחבה ושפורטו לעיל.

5. הסנגורית, עו"ד אולמן (שנציין לטובה את הדרך שבה ניהלה את ההליכים בתיק, בנועם הליכות, תוך התמקדות בעיקר ועשיית מאמץ אמיתי לסיים את ההליך במהירות וביעילות, ולו על חשבון הפגרה), ביקשה לשים את הדגש במספר טעמים, שיש בהם – כל אחד לחוד וודאי במצטבר – כדי להצדיק הקלה של ממש בעונש.

היא עמדה על כך שהנאשם הודה בבית הדין, הביע חרטה, ולמעשה הודה מתחילת הדרך, והוויכוח היה בשאלת הלבוש החוקי שיש ליתן למעשיו, כשבסופו של דבר, התקבלה עמדתו בכל הנוגע להוראות החיקוק (כך שניהול התיק לא היה לשווא). הנאשם הבין שעשה טעות גדולה, הוא ביקש סליחה ומחילה מחוקריו [XXX]. היא הצביעה על כך שהנאשם עבר את העברות על רקע מצוקה כלכלית, שאלה נקלעו הוא ומשפחתו. [XXX]

הנאשם מודע לכך שמגיע לו עונש, והוא אף נקב בעונש חמור ביותר במהלך החקירה בשב"כ, כעונש הראוי לו. הנאשם מתבייש בוושה גדולה במעשיו (בין היתר לנוכח העובדה שאחד מחברי צוות הסנגוריה היה מפקד שלו בעבר). הנאשם, שלזכותו כאמור שנות שירות רבות וטובות (כעולה, בין היתר, מהמסמכים השונים שהמציא לבית הדין), נזנח על ידי כל מכריו לאחר מעצרו, איש לא היה מוכן אפילו להעיד מטעמו.

הסנגורית התייחסה בהרחבה לטענת האפליה בין הנאשם ובין עבד אלבאסט זועבי. הלה לא נחקר מעולם בגין עבירות הביטחון, אף שמדובר באזרח ישראלי (כך עולה מהודעותיו ס/6 ו-ס/7), שהיה מעורה בכל הנושאים הביטחוניים, כעולה מתמלילי השיחות שהוצגו, ובסופו של דבר הושג עמו הסדר שכלל ענישה מופחתת בצורה ניכרת (והיא ציינה שהנאשם אמור היה לשמש כעד תביעה כנגד זועבי). הסנגורית סבורה שעונשו של הנאשם לא צריך לחרוג מעונשו של זועבי, לפחות לא בצורה משמעותית.

הוסיפה הסנגורית וטענה כי המידע שמסר הנאשם לא היה כה מזיק, מידת הנזק שלו לא נבדקה בשטח, כך עלה מחקירתו הנגדית של המכונה "אמנון" וכן מחקירת הקמ"ן.

[XXX]

מדובר בנאשם כבן 35 שנים, נוצרי, תושב הכפר פסוטה, שגאה בהיותו אזרח ישראל ואף מניף את הדגל מדי יום עצמאות. הוא נשוי ואב לשלושה, כל שירותו הצבאי היה שירות קרבי, לרבות בתחומי לבנון בטרם הנסיגה בשנת 2000 ובמסגרת מלחמת לבנון השנייה. הסנגורית הפנתה לפסק הדין בעניין **אל הייב**, והיא סבורה שבשים לב לעונש שהוטל על האחרון, שעמד על עשר שנות מאסר (בצד עונשים נוספים), וכן בשים לב לפסיקה נוספת שהציגה, שהמאפיין אותה הם עונשים קלים במידה משמעותית מהעונש שלו עותרת התביעה בתיק זה, הרי שאין למצות את הדין עם הנאשם.

6. הנאשם בדברו האחרון, הביע צער רב על מעשיו. הוא שב ועמד על מצבו המשפחתי המורכב, על אהבתו הגדולה למדינה, על תרומתו לביטחונה ברבות השנים ועל העובדה שסיכן את חייו עבור המדינה, וביקש שלא נמצה עמו את הדין.

7. שמענו בקשב רב את טענות הצדדים, שבנו ועיינו במסמכים שהציגה לנו הסנגורית במהלך הדיון האחרון, עיינו בקלסר המוצגים וכן קראנו את הפסיקה שאליה הפנו הצדדים, כל אחד מהם מתוך כוונה לבסס את עתירתו לעונש. אנו סבורים כי מעשי הנאשם הם חמורים ביותר.

מדובר במי שבעבור בצע כסף פשוט, מתוך רצון להעשיר את כיסו, יזם פנייה לגורמים בחיזבאללה, והעביר להם במספר רב של הזדמנויות על פני תקופה של כחודשיים, מידע ביטחוני, שללא כל ספק עלול לפגוע בביטחון המדינה.

צודקת הסנגורית כי במהלך חקירת אנשי המודיעין על דוכן העדים, עלה כי אין דרך להצביע על נזק מיידי שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם, אך אנו סבורים שמכך לא ייושע הנאשם.

גם אם בסופו של דבר קשה להצביע על נזק מיידי, הרי שמאותן חוות דעת ומאותן עדויות עולה מפורשות, שמדובר בנתונים שהחיזבאללה, שהוא ללא ספק גורם עוין ויריב מר וקשה של מדינת ישראל, צמא לקבל.

המידע שהעביר הנאשם, כעולה מכתב האישום המתוקן ומהפרטים הנוספים, גם אם חלק ממנו כבר היה בידיעת החיזבאללה, היה בעל חשיבות ניכרת, והוא יכול היה ללמד את החיזבאללה על דרכי הפעולה של צה"ל, על היערכותו במצבים שונים [XXX], וכתוצאה מכך לסכן באופן ממשי חיי אדם, כשהוא כולל נתונים על [XXX].

כאמור, גם אם בפועל אין נתונים שילמדו על פגיעה מיידי, הרי שהמעשים כפי שביצע אותם הנאשם, תוך שהוא מוכר את מדינתנו וביטחונה בנזיד עדשים, הם חמורים מאין כמותם ומהווים סיכון מיידי של חיי אדם וביטחון המדינה.

8. איננו סבורים שיש לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההליך, עד לשלב שבו הוצג ההסדר, והצדק עם עו"ד אולמן, שהנאשם הודה מיד בחקירתו על ידי שירות הביטחון הכללי, הביע חרטה מיידי ומהליך שמיעת הראיות הניב בסופו של דבר צמצום של ממש באישומים ובלבוש המשפטי של העברות שיוחסו לנאשם.

9. אשר לטענה שלפיה יש ללמוד גזרה שווה מגזר דינו של עבד אלבאסט זועבי, הרי שטענה זו דינה להידחות. אמת, העונש שהוטל על זועבי הוא עונש קל ביותר, גם בשים לב לעברות שבהן הודה, אך שמענו מהתביעה כי ניצבו בפניה בעיות ראייתיות כאלו ואחרות בהוכחת האישומים, ועוד שמענו כי מטעמים ראייתיים שכאלה התקשתה המדינה לייחס לזועבי את עברות הביטחון.

ייתכן שהיה מקום לנסות למצות את החקירה בהקשר זה קצת יותר (שהרי גם בהודעות שהוצגו לנו לא יוחסו לזועבי עברות ביטחון אף שתשתית ראייתית מסוימת בוודאי הייתה בידי גורמי החקירה), אך לא שוכנענו שהונח בסיס לטענה של אכיפה סלקטיבית כלפי הנאשם, גם לא באופן שיאפשר הקלה בדינו באופן שישתווה ולו בריחוק לעניינו של זועבי.

10. [XXX].

11. כאמור, חלק לא מבוטל מטעונו הסנגורית הוקדש לעניין אל הייב, שעליו נגזרו כזכור עשר שנות מאסר לריצוי בפועל, כשמדובר היה בפעילות עבריינית

ארוכת זמן, במעשים חמורים, שנעברו אף הם לצורך בצע כסף ובסופו של דבר מסוכנותם לביטחון המדינה הייתה רבה.

אכן, אין להתעלם מפסק דינו של בית הדין הצבאי לערעורים, שמצא לנכון להקל במידה משמעותית בעונשו של הנאשם בעניין **אל הייב**, אך מקריאת פסק הדין, הן זה של הערכאה הראשונה ובעיקר זה של ערכאת הערעור, ניכרים מספר הבדלים משמעותיים בין שני המקרים:

בעניינו של אל הייב מדובר היה במי שנפגע במהלך שירותו הקרבי, נותרה לו חבלת מוח ניכרת, והוא סבל מבעיות קוגניטיביות שהגבילו באופן ניכר את תפקודו ואת יכולתו לשפוט בין טוב לרע (ראו דברי פרופסור אבינועם רכס, כפי שהובאו בפסק דינו של בית הדין הצבאי לערעורים).

בשלב הטיעונים לעונש, התייצבה בבית הדין שורה ארוכה של עדי אופי, בהם ארבעה אלופי צה"ל, שכולם דיברו בזכותו של הנאשם תוך שהם מציינים את תרומתו הרבה לביטחון המדינה עד לפציעתו ומדגישים את הפגיעה החמורה שחוזה כתוצאה מהפציעה שנפצע בעת מילוי תפקידו.

דומה ששני נתונים אלה, שאינם קיימים בנסיבות המקרה הנוכחי, הם אלה שהטו את הכף בעניין **אל הייב** להפחתה בעונש המאסר בפועל שנגזר על הנאשם. מאידך גיסא, לא התעלמנו מן העובדה כי הנאשם, שלא כאל הייב, חסך בהודאתו זמן שיפוטי ניכר, והעיד בכך על עצמו שהפנים את חומרת מעשיו.

12. מובן שגם לזכות הנאשם בפנינו יש לזקוף את שירותו הצבאי, שרובו בוצע לנוכח פני האויב, אך נסיבות הנאשם, כאמור, שונות במידה מהותית מהנסיבות בעניין **אל הייב**, ויש לאבחן בין שני המקרים.

13. בהחלט מקובלת עלינו עמדת התביעה שיש ליתן משקל של ממש לחומרה לעובדה שמדובר היה במי שניצל לרעה את מעמדו כגשש [XXX].

14. בל נשכח, תחילתה של הפרשה בפנייה יזומה של הנאשם אל גורמי החיזבאללה במטרה לבצע עסקת סמים שתניב לו מן הסתם רווחים נאים, תוך שהוא מודע היטב לעובדה שהוא פונה לגורמי חיזבאללה, תוך שהוא מודע היטב למשמעות מעשיו, ותוך שהוא מפקיר בהתנהגותו את חייהם של חבריו לנשק ואת ביטחון המדינה.

15. לאחר שנתנו את דעתנו לכל הנתונים לחומרה ולקולא כפי שפורטו בהרחבה לעיל, לאחר ששמענו את תחינתו של הנאשם שנקל בעונשו, בין היתר בהתחשב

במצבו האישי והמשפחתי הלא פשוט ובילדיו הרכים, החלטנו לגזור לנאשם את העונשים הבאים:

1. אחת עשרה (11) שנות מאסר לריצוי בפועל, שמניין מיום מעצרו, 27/2/2008.
2. שלוש (3) שנות מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך שלוש (3) שנים מיום שחרורו ממאסר את העבירות על הוראות חוק העונשין שבביצוען הורשע בתיק זה, או כל עברה מסוג פשע, או ניסיון לעבור עבירות כאמור.
3. שנתיים מאסר על תנאי, שלא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר את העבירות על הוראות חוק השיפוט הצבאי שבביצוען הורשע בתיק זה.
4. אנו מורים על גירושו של הנאשם מן הצבא, כפי המוסכם בין הצדדים.

זכות ערעור לבית הדין הצבאי לערעורים בתוך 15 ימים.

ניתן והודע היום, ד' באלול התשס"ח, 4 בספטמבר 2008, בפומבי ובמעמד בעלי הדין.

שופטת

שופט

אב"ד

העתק נאמן למקור

רס"ן נילי שרעבי-בלומנטל

ק' בית הדין

חתימת המגיה: _____

תאריך: _____